

Univerzita Karlova v Praze
Pedagogická fakulta
Katedra dějin a didaktiky dějepisu
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek oponenta diplomové práce

Autorka: Bc. Jana Limberská
Název: Josefina Kablíková, vrchlabská osobnost 19. století
Oponent práce: Mgr. Jiří Louda
Rok: 2015
Rozsah práce: 79 stran bez příloh.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	●			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	●			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		●		
Struktura práce je vyvážená a logická.		●		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		●		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	●			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		●		
Autor správně cituje.	●			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů a použité literatury, anotace v češtině a v cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	●			

Slovní hodnocení

Autorka si vybrala vhodné téma, které sice není doposud zcela nepoznané, avšak jeho zpracování je vyjma článku W. Ilga v zahraničním periodiku buď značně letité či povýtce publicistické až beletristické. Coby první úspěšná botanička podunajské monarchie a spoluzakladatelka vědeckého poznávání přírody našich nejvyšších hor patří Josefina Kablíková v regionu Krkonoš, tedy v bydlišti autorky, k veřejnosti nejznámějším lokálním osobnostem a je připomínána v tisku, rozhlase, výstavami i názvem ulic, přesto postrádáme její komplexní, do souvislostí zasazenou, monografii. Ta je užitečná i pro dokreslení dílčích aspektů dějin výtvarného umění díky vztahům Kablíkových s rodinou Mánesových. To se Janě Limberské v intencích studentské práce podařilo.

Práce je přehledně rozvržena do osmi kapitol a řady podkapitol dle dílčích témat, na nichž chce autorka přiblížit život a dílo J. Kablíkové. V prvních čtyřech kapitolách můžeme sledovat poměrně souvislý popis životních osudů manželů Kablíkových od jejich původu až po pozůstalost. Pátá až osmá kapitola mají za cíl nastínit souvislosti, tedy kontext života a práce. Zde se však jedná převážně o kompilační text, jehož přínos je v poměru k prostoru, který je mu věnován, poněkud slabší. Zásadních věcných chyb je práce prosta, avšak drobné nepřesnosti se v ní nacházejí. K. Gendorf nebyl pohřben v zámecké kapli, ale ve farním kostele (s. 42). Ve Vrchlabí se uhlí nikdy netěžilo, tudíž nemohlo být na počátku 19. století již vytěženo (s. 43). Na s. 46 autorka píše, že lékárna měla čp. 38 a po roce 1945 číslo 44. Ovšem již před přechíslováním domů ve Vrchlabí v roce 1905 měla lékárna č.p. 43 a po přechíslování č.p. 44.

Za záslužné považuji zařazení osmé kapitoly věnované reflexi manželů Kablíkových v románu. Přivítal bych však komplexnější přehled nejen rozměrných literárních, ale i základních biografických a podstatnějších publicistických děl jim věnovaných. V té souvislosti poznamenávám, že v práci postrádám zhodnocení literatury a pramenů ke zvolenému tématu obecně.

Po formální stránce lze práci vytknout několik nedostatků, které však její celkově dobrou úroveň poškozují jen nepatrně. V poznámkách se jedná zejména o opakované chybné uvedení názvu Muzeum KRNAP Vrchlabí. Správný a oficiální název je Krkonošské muzeum Správy KRNAP ve Vrchlabí. Zkrácený a historicky vžitý název je pak Krkonošské muzeum

Vrchlabí. Nepřesné je také opakované citování důležité stati G. Bratha (poznámky 4, 1, 48 a v seznamu literatury), kdy J. Limberská uvádí, že práce není stránkovaná. Ve skutečnosti se nachází na stránkách 8 až 12 s vloženými nestránkovanými obrazovými přílohami. Celkově je však poznámkový aparát dobře zpracovaný a to včetně citací z internetových zdrojů. Otázkou však je, nejsou-li elektronické zdroje zbytečně nadužívané, zvláště když existují zdroje tištěné, navíc s větší relevancí. Týká se to především již zmiňovaných kompilačních kapitol ke Krkonoším, dějinám města Vrchlabí, částečně i Mánesovým. Nepovažuji také za vhodné, aby jako autoritativní zdroj informací byl používán turistický průvodce, zvláště v případě, je-li dostupná odborná nová literatura či kvalitní kompilace (například zcela nevyužitá rozsáhlá kolektivní práce FLOUSEK, J., HARTMANOVÁ, O., ŠTURSA, J., POTOCKI, J. (eds), *Krkonoše. Příroda, historie, život*, Praha: Baset, 2007. str. 864, ISBN 978-80-7340-104-7, v níž jsou obsaženy kapitoly řady renomovaných autorů, věnované jak problematice historie, tak přírody, ale i přímo vědeckému poznávání Krkonoš či výtvarnému umění a přílohou je i CD s literaturou k jednotlivým tématům). Za pochybné považuji také zacházení s informacemi z krásné literatury, jako by pocházely z relevantního zdroje. Děje se tak na s. 8. M. Kubátová ovšem vědomě psala historicky poučenou fabulaci a není tedy třeba s ní takto formálně polemizovat. Pokud vůbec, tak v příslušné kapitole o literární reflexi Kablíkových.

Svou prací autorka prokázala aktivní znalost němčiny, přesto se nevyhnula dílčím neobratnostem v překladu, například na s. 21 překládá Opizův popis Vrchlabí jako jedinečnou ulici, ten však měl na mysli ulici jedinou. Österreichischer Riesengebirgsverein se nepřekládá jako Rakousko – krkonošský spolek, jak činí autorka například na s. 44, ale jako Rakouský krkonošský spolek.

Co se týká stylistiky, tak pominu-li nepočtené přehlédnuté jazykové nepřesnosti, vytknout by se daly opakované přepisy téhož textu, jako například na s. 29 a 30, dále na s. 59 a 61.

I přes dílčí výhrady považuji práci Jany Limberské za plně vyhovující požadavkům kladeným na diplomovou práci učitelského oboru, neboť dokládá zvládnutí zacházení s prameny a literaturou ve fázi heuristické i interpretační. Rozhodně ji doporučuji k obhajobě.

Ve Vrchlabí, v lednu 2015

Mgr. Jiří Louda